

РЕШЕНИЕ

№ 5262

гр. София, 04.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4479** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП).

Образувано е по жалба на „Ем Ей Кредит“ ЕООД срещу Заповед № 342 от 28.03.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

С жалбата се правят оплаквания, че в диспозитива на оспорената заповед липсва посочване на конкретната търговска практика, която се забранява, а това не може да се извежда от мотивите на акта. Развиват се доводи, че жалбоподателят не е запознат с жалбите на потребителите, с което му е ограничена възможността да изрази становище по всеки конкретен случай. Въвеждат се оплаквания за неизясняване на фактическата обстановка от страна на органа и недоказаност на твърдението за използване на заблуждаваща нелоялна търговска практика. Счита, че са публикувани общите условия за връщане на стоки, което няма как да е налице обсъжданата търговска практика. Претендират се разноски.

В съдебно заседание се поддържа за упражнено право по чл. 55, ал. 4 ЗЗП от страна на търговеца, което изключва възможността за приложение на заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като законосъобразното упражняване на това право е предмет на различен контрол. Уточнява още, че упражняването на правото по чл. 55, ал. 4 ЗЗП от страна на търговеца няма как да повлияе върху поведението на потребителя.

Ответната страна – председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Претендират се разноси.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Пред Комисията за защита на потребителите (КЗП) е подадена жалба вх. № Ц-03-42/23.12.2022 г. от Д. Д. Ц., в която са изложени твърдения за закупен от „Ем Ей Кредит“ ЕООД мобилен телефон (Xiaomi Redmi 10C, 64 GB, 4 GB RAM) чрез интернет платформата ЕМАГ. Изложени са твърдения, че е върнала стоката в 14 – дневен срок от нейното получаване, но търговецът е отказал да възстанови продажната цена с мотив, че стоката е разопакована. В тази връзка търговецът предложил частично възстановяване на цената (60 %) или връщане на стоката на потребителката.

По преписката са приложени фактура № [ЕГН]/29.11.2022 г., справка за движение на пратка и извадка от интернет сайт, от които се установява, че Д. Ц. е закупила мобилен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД чрез интернет платформата ЕМАГ, като стоката е доставена на 30.11.2022 г.

От приложените товарителница и системен бон, издадени от „Спиди“ АД се установява, че на 13.12.2022 г. е върнат на търговеца закупеният мобилен телефон. Посочено се подкрепя и от приложената кореспонденция по имейл (л. 146 – л. 147 от делото), от която е ясно, че Д. Д. Ц. в 14 – дневен срок се е отказала от договора, за което е уведомила „Ем Ей Кредит“ ЕООД. Търговецът е отговорил на потребителя, че е разопакована фабричната опаковка на стоката (премахнато фолио), разопакован кабел за зареждане и премахнато защитно фолио на дисплей. В тази връзка търговецът е приел за нарушен цялостен търговски вид на устройството и не може да бъде продадено като ново, при което на потребителя са предложени два варианта: връщане на мобилния телефон или съгласно чл. 55, ал. 4 ЗЗП възстановяване на 60 % от заплатената цена на устройството.

Пред КЗП е подадена жалба вх. № Ц-03-130/05.01.2023 г. от Д. Й. К., в която са изложени твърдения, че на 07.12.2022 г. е закупил мобилен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД чрез интернет платформата ЕМАГ. Твърди се още, че в 14 – дневен срок се е възползвал от правото да върне получената стока, но търговецът го информирал, че продуктът е разопакован, при което му са предложени два варианта: връщане на телефона или възстановяване на 50 % от заплатената цена.

Приложена е фактура № [ЕГН]/16.12.2022 г., от която се установява, че Д. К. е закупил мобилен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД. Приложен е имейл от търговеца до потребителя, с която го информира, че заявката му за връщане е успешно регистрирана с № 216612, за което следва да изпрати стоката по куриер и да попълни формуляр за връщане. Приложен е стандартен формуляр за упражнено право на отказ, товарителница от 13.12.2022 г. и интернет справка за регистриране на молба за връщане, от които може да се направи извод, че потребителят в 14 – дневен срок се е възползвал от правото да се откаже от договора. По преписката липсва отговор на търговеца до потребителя, въпреки дадени от съда указания на административния орган. Приложено е писмо рег. № Ц-03-130/27.01.2023 г. на директора на Дирекция „ЗППР“ към КЗП, с която от търговеца е изискано становище по подадената жалба на потребителя, но по преписката липсват доказателства да е изпратено, респ. получено това писмо.

Пред КЗП е подадена жалба вх. № Ц-03-159/05.01.2023 г. от Н. И. Н., в която са

изложени твърдения за закупен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД чрез интернет сайта на eMAG. Поддържа се твърдение, че телефонът е върнат от потребителя на търговеца още на следващия ден след получаването му, но търговецът отказал да върне продажната цена.

Приложени са интернет извадка за поръчка № [ЕГН]/15.12.2022 г., фактура № [ЕГН]/15.12.2022 г., гаранционна карта и справка за движение на куриерска пратка, от които се установява, че Н. Н. е закупил мобилен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД, който е получен на 16.12.2022 г.

Приложени са стандартен формуляр за упражняване на право на отказ и извадка от 18.12.2022 г. от интернет сайт ЕМАГ за регистриране на заявка за връщане на продукт, от които се установява, че Н. Н. в 14 – дневен срок е упражнил правото си да се откаже от договора за покупка на телефон, сключен от разстояние. Посоченото се подкрепя от приложената кореспонденция по имейл (от л. 169 до л. 172 по делото), от които се установява, че потребителя действително е направил отказ от договора. От водената кореспонденция се установява изпращане на отговор от търговеца до потребителя, с който го информира за следните обстоятелства: разопакована фабричната опаковка на стоката (срязан стикер), разопаковано фолио на устройство, разопакован силиконов кейс, разопакован кабел за зареждане и закъсване на вътрешна опаковка. В тази връзка търговецът е приел, че е нарушен цялостният търговски вид на устройството и не може да бъде продадено като ново, при което на потребителя са предложени два варианта: връщане на мобилния телефон или съгласно чл. 55, ал. 4 ЗЗП възстановяване на 70 % от заплатената цена на устройството.

Пред КЗП е подадена жалба вх. № Ц-03-182/06.01.2023 г. (има и друг № Ц-03-189/06.01.2023 г.) от Й. И. Я., в която са изложени твърдения за закупен телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД чрез интернет сайта на eMAG. Поддържа се твърдение, че телефонът е върнат от потребителя на търговеца, но същият е приел, че е нарушен цялостният търговски вид на стоката, при което предложил два варианта: връщане на продукта или възстановяване на 90 % от заплатената цена.

Приложени са извадки от интернет сайта eMAG, от които се установява, че Й. И. Я. е закупила мобилен телефон на 12.12.2022 г. чрез платформата ЕМАГ. Приложение са още имейл от 13.12.2022 г., формуляр за упражняване на право на отказ, товарителница и извадка от интернет сайт на отдел рекламации, от които се установява, че на 13.12.2022 г. потребителката е упражнила правото си да се откаже от договора, за което уведомила „Ем Ей Кредит“ ЕООД. Приложен имейл от „Ем Ей Кредит“ ЕООД, от който се установява, че търговецът уведомява потребителката за следните обстоятелства: нарушена опаковка (премахнат стикер) на телефона и наличието на следи от премахнато фолио на дисплей. По тези съображения търговецът е приел, че е нарушен цялостният търговски вид на устройството и не може да бъде продадено като ново, при което на потребителя са предложени два варианта: връщане на мобилния телефон или съгласно чл. 55, ал. 4 ЗЗП възстановяване на 90 % от заплатената цена на устройството.

Пред КЗП е подадена жалба вх. № Ц-03-901/20.01.2023 г. от В. Иванов С., в която са изложени твърдения, че на 06.01.2023 г. е закупил телефон от „Ем Ей Кредит“ ЕООД чрез интернет сайта на BuyBest. Поддържа за упражнено право на отказ от договора, за което е уведомен търговецът, но същият е приел, че е нарушен цялостният търговски вид на стоката, при което предложил два варианта: връщане на продукта или частично възстановяване на заплатената цена.

Приложена е фактура № [ЕГН]/06.01.2023 г. за горепосочената закупена стока. Налична е кореспонденция по имейл, от която се установява, че в 14 – дневен срок от страна на потребителят е упражнено правото на отказ от договора, а търговецът е приел за наличието на разопакована фабрична опаковка (срязан стикер) на стоката и разопакован кабел за зареждане, поради което уведомил потребителя за нарушен цялостен вид на устройството. В тази връзка на потребителя е са предложени два варианта: връщане на мобилния телефон или съгласно чл. 55, ал. 4 ЗЗП възстановяване на 80 % от заплатената цена на устройството.

По повод жалбите на потребителите е извършена проверка от служители на Комисия за защита на потребителите, обективизирана в Констативен протокол №0001414/23.01.2023 г. От протокола се установява, че сайтът www.buybest.bg функционира като електронен магазин на „Ем Ей Кредит“ ЕООД, като всички потребители, подали жалби, са закупили мобилни телефони от този търговец чрез интернет платформата ЕМАГ или BuyBest. В 14 – дневен срок от получаване на стоката обсъжданите потребители са направили отказ от договора, за което са информирали търговеца и са върнали стоката. От своя страна търговецът е информирал всеки потребител за следното: разопакована фабрична опаковка (срязан стикер) на стоките, премахнато фолио на дисплея на телефона, закъсване на вътрешна опаковка и за наличието на разопакован кабел за зареждане. В тази връзка търговецът е приел, че нарушен цялостният вид на устройствата, при което се е позовал на чл. 55, ал. 4 ЗЗП, за което е предложил следните два варианта на всеки потребител: връщане на мобилния телефон или частично възстановяване на заплатената цена на устройството.

Установените констатации в протокола допълнително се подкрепят от доказателства, приложени с жалбите на потребителите, които са обсъдени по – горе. Единствено липсват доказателства за изпратен отговор на търговеца до потребителя Д. К., но наличието му и съдържанието (предложените два варианта на потребителя) се установяват от констативния протокол, доколкото същият удостоверява фактите от проверката и не е оспорен от жалбоподателя, респ. не са представени доказателства, опровергаващи съдържанието му.

Приложени са писма рег. № Ц-03-159/27.01.2023 г., рег. № Ц-03-182/27.01.2023 г. и рег. № Ц-03-901/27.01.2023 г. на директора на Дирекция „ЗППР“ към КЗП, с които от търговеца е изискано становище по подадените жалби на потребителите, но по преписката липсват доказателства да са изпратени, респ. получени.

По преписката е налична още извадка от интернет страницата на ЕМАГ, в която са публикувани общите условия на „Ем Ей Кредит“ ЕООД, касаещи продажбата на мобилни телефони. Отражено е правото на потребителите да върнат закупената стока в 14 – дневен срок от нейното получаване. Отражено е още, че за да бъдат върнати обратно закупените стоките, задължително условие е те да бъдат в изряден търговски вид без да са използвани и без да е нарушена целостта на опаковката.

От т. 19 към Протокол № 08/23.02.2023 г. се установява проведено заседание на КЗП, на което е взето решение, че „Ем Ей Кредит“ ЕООД използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г ЗЗП при осъществяване на търговска дейност през интернет страницата www.buybest.bg и през платформата ЕМАГ.

Последвало е издаването на оспорваната Заповед № 342 от 28.03.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на основание чл. 68л, ал. 1, вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 ЗЗП е забранено на „Ем Ей Кредит“ ЕООД да

използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП (противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител) при осъществяване на търговска дейност през интернет страницата www.buubest.bg и през платформата ЕМАГ.

Административният орган е приел, че сайтът www.buubest.bg е електронен магазин, през който „Ем Ей Кредит“ ЕООД извършва продажби на мобилни устройства, както и че жалбоподателят осъществява търговска дейност и през платформата ЕМАГ като маркетплейс търговец под наименованието “BuyBest”. Прието е, че потребители са закупили мобилни телефони от жалбоподателя чрез посочените сайт или платформа, при което е сключени договори от разстояние по смисъла на чл. 45 ЗЗП. Всички потребители в законоустановения 14 – дневен срок са упражнили правото си на отказ от договора, регламентирано в чл. 52 ЗЗП, за което са информирали търговеца и са върнали обратно закупената стока. Органът е приел още, че търговецът, позовавайки се на чл. 55, ал. 4 ЗЗП, е отказал на потребители да се възстанови изцяло заплатената продажна цена, като вместо това им е предложено връщане на продукта или частично (между 50 % и 90%) възстановяване на цената, тъй като е намалена стойността на продукта: разопакована фабрична опаковка (срязан стикер) на стоките, премахнато фолио на дисплея на телефона, закъсване на вътрешна опаковка и за наличието на разопакован кабел за зареждане.

Органът е изложил доводи, че чл. 55, ал. 4 ЗЗП създава правна защита при евентуална злоупотреба с правото на отказ от договора от страна на потребителя. Посочено е, че потребителите не са злоупотребили с правото на отказ и не са използвали стоките до степен, която да надвишава необходимото за установяване естеството, характеристиките и доброто функциониране на стоките. В тази връзка е отразено, че липсват щети и следи от продължителна употреба на телефоните, за което търговецът се позовава единствено на следните обстоятелства: разопакована фабрична опаковка (срязан стикер) на стоките, премахнато фолио на дисплея на телефона, закъсване на вътрешна опаковка и за наличието на разопакован кабел за зареждане.

Административният орган се аргументирал, че правото на отказ е обусловено от спецификата на онлайн търговията, тъй като потребителят не може да види стоките преди сключване на договора. Посочено е, че мобилният телефон е сложен уред, а проверката на естеството и характеристиките на продукта не може да се извърши без да се отвори опаковката. Според органа липсата на доказателства, че изпробването на телефона превишава необходимото за установяване естеството, характеристиките и доброто функциониране на стоката, създава основателно съмнение за злоупотреба с права от страна на търговеца, което противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител).

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са

материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентния орган по чл. 68л, ла. 1 ЗЗП, а именно председателят на Комисията за защита на потребителите. В тази връзка не е налице порок по чл. 146, т. 1 АПК.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, позволяващи да се разберат причините за издаването на оспорваната заповед. Не се споделят възраженията, че в диспозитива не е отразена конкретната търговска практика, която се забранява. Това е така, тъй като в случая изрично в диспозитива е посочено, че се касае за заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП при осъществяване на търговска дейност през интернет страницата www.buybest.bg и през платформата EMAG. Вярно, че в диспозитива не е отразено, че заблуждаваща нелоялна търговска практика се изразява в злоупотреба с правото по чл. 55, ал. 4 ЗЗП от страна на търговеца, но това не е необходимо, доколкото съгласно чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК с разпоредителната част се определят задълженията, а в конкретния случай това е спазването на забраната за осъществяване на заблуждаваща нелоялна търговска практика при търговската дейност през интернет страницата www.buybest.bg и през платформата EMAG. Посочването на конкретика (злоупотреба с право по чл. 55, ал. 4 ЗЗП) е достатъчно да присъства в мотивите на акта, от което да се направи извод за съответната нелоялна търговска практика.

Налице е известно разминаване по отношение на това, че е посочена заблуждаваща нелоялна търговска практика, а същевременно е отразена нормата на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, регламентираща общия състав. Посочената неточност ще бъде коментирана по – долу в съдебния акт.

Заповедта е издадена при спазване на административнопроизводствени правила. Всички релевантните по случая факти са правилно установени, за което е извършена съответната проверка на съдържанието на интернет страницата и платформата и представените доказателства от потребителите, подали жалбите/сигналите, т. е. не са налице нарушения на чл. 35 и чл. 36 АПК.

Не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. Вярно, че липсват доказателства за изпращането и получаването на писмата на органа, с които се дава възможност за изразяване на становище по жалбите/сигналите на потребителите (посоченото вероятно се дължи на небрежност на процесуалния представител на ответника по представяне на цялата административна преписка, въпреки дадените указания от съда), но жалбоподателят има възможност да направи съответните възражения пред съда. Още повече, че жалбоподателят не оспорва доказателства, приложени по преписката и не представя такива, установяващи друга фактическа обстановка. Наред с това възраженията на жалбоподателя са свързани с приложението на правото, а не с верността на приетата от органа фактическа обстановка. В тази връзка нарушението не е съществено, тъй като не би довело до други фактически изводи, а това не би се отразило на приложението на материалния закон.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл. 68в ЗЗП забраняват се нелоялните търговски практики. Фактическият състав на общата забрана за нелоялна търговска практика се съдържа в разпоредбата

на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, според която търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. В тази връзка основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: 1. наличие на търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; 2. тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност; 3. да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Според § 13, т. 23 ДР на ЗЗП „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител. В конкретния случай се установи, че жалбоподателят, позовавайки се на чл. 55, ал. 4 ЗЗП, е отказвал на потребители да се възстанови цялата заплатена продажна цена на стока, което е отговор на упражненото от потребителите право на отказ от договор, сключен от разстояние. Горното налага извод, че е налице търговска практика под формата на действия на търговеца, насочени към потребителя, с което е отказвано връщането на дадената престация при упражнено право на отказ от договора.

Следва да се провери дали направените откази за възстановяване на цялата продажна цена, мотивирани с чл. 55, ал. 4 ЗЗП съответстват или противоречат на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност. Съгласно § 13, т. 28 към ДР на ЗЗП „добросъвестност и професионална компетентност“ е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца.

Съгласно чл. 50, т. 1 ЗЗП потребителят има право да се откаже от договора от разстояние, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, в 14-дневен срок, считано от датата на приемане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача и посочено от потребителя - при договор за продажба. Според чл. 52, ал. 1 ЗЗП, когато потребителят иска да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, той информира търговеца за решението си преди изтичането на срока по чл. 50.

В настоящия случай се касае за сключени договори от разстояние по смисъла на чл. 45 ЗЗП, доколкото мобилните телефони са закупени чрез интернет страницата www.buubest.bg и чрез платформата ЕМАГ. Потребителите, подали сигнал до КЗП, са упражнили в законоустановения 14 – дневен срок правото да се откажат от договора, сключен от разстояние, за което са информирали търговеца и са върнали обратно стоката.

Според чл. 54, ал. 1 ЗЗП потребителят има право да му се възстановят сумите, които е заплатил във връзка с договора за продажба.

Съгласно чл. 55, ал. 4 ЗЗП потребителят носи отговорност само за намалената стойност на стоките, причинена от изпробването им, различно от необходимото, за да установи естеството, характеристиките и доброто им функциониране. Спори се дали разопаковането на фабрична опаковка (срязаан стикер) на стоките, премахването на фолио

на дисплея на телефона, закъсване на вътрешна опаковка и разопаковането на кабел за зареждане представляват основания за прилагане на чл. 55, ал. 4 ЗЗП.

Посочените обстоятелства са свързани единствено с разопаковането на мобилното устройство. Съдът намира, че разпоредбата на чл. 55, ал. 4 ЗЗП не намира приложение при разопаковането на стоката, тъй като нормата е свързана единствено с намаление на стойността на стоката, което е резултат при изпробването на стоката, различно от необходимото, за да се установи естеството, характеристиките и доброто им функциониране. Не е възможно изпробване на мобилен телефон без да се разопакова и включи, т. е. разопаковането, респ. нарушаването на опаковката са сред необходимите действия на потребителя при изпробването на стоката. Важно е да се отбележи, че „изпробването“ по смисъла на чл. 55, ал. 4 ЗЗП не е равнозначно на „използване“ на стоката. В тази връзка разопаковането е свързано единствено с „изпробването“ на продукта, което е допустимо от закона и не е основание за намаляване стойността на вещта. Нещо повече търговецът носи рискът да му се върне „изпробвана“ стока при упражнен отказ от договор, поради което при липса на данни за „използване“ не може да се откаже изплащане на цялата продажна цена.

Допълнително следва да се отбележи, че нормата на чл. 55, ал. 4 ЗЗП има предвид намаление на стойността на стоката, но не и на опаковката. Нарушението на опаковката също не води до намаление на стойността на стоката и не препятствие да се използва стоката. Значението на опаковката е уредено само за вещите по чл. 57, т. 5 ЗЗП (свързани с хигиената или защита на здравето), сред които не попадат телефоните.

Горните изводи не се променят от Общите условия, в които е отразено, че вещите следва да се върнат без да е нарушена целостта на опаковката. Подобна клауза е неравноправна по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 2 ЗЗП, тъй като се ограничава правото на потребителя, регламентирано в чл. 54, ал. 1 ЗЗП (получаване на цялата платена цена при осъществен отказ), чрез въвеждане на нерегламентирано задължение. Също така може да се разглежда и като неравноправна клауза по смисъла на чл. 143, т. 18 ЗЗП, доколкото изпълнението на задълженията на търговеца са поставени в зависимост от спазването на определено условие (запазване целостта на опаковката), което не е регламентирано в чл. 55, ал. 4 ЗЗП.

Горните съображения дават основание на съда да приеме, че търговецът многократно незаконосъобразно е отказвал да възстанови цялата платена цена, при което позоваването му на чл. 55, ал. 4 ЗЗП противоречи на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност. Касае се за основни задължения при онлайн търговията, респ. сключването на договори от разстояние, а нарушението им рефлектират неблагоприятно върху икономическите права на потребителите, поради което тази практика отговоря на изискванията за „добросъвестност и професионална компетентност“.

Обсъжданата практика е насочена към средния потребител – купувач, който в случая е разумен, внимателен и средно информиран гражданин. Посочената търговска практика се отразява икономически неблагоприятно на потребителя, доколкото се отказва възстановяване на цялата заплатена продажна цена, т. е. насочена е към икономическото поведение на потребителите.

С оглед горното съдът намира, че е осъществен общият състав на нелоялна търговска практика, регламентиран в чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, а такава практика според чл. 68в е забранена.

Следва да се отбележи, че органът неправилно посочва, че се касае за заблуждаваща нелоялна търговска практика, която е регламентирана в чл. 68д – чл. 68ж ЗЗП. В случая не е налице представяне на невярна информация, поради което обсъжданата нелоялна търговска практика не е заблуждаваща. Въпреки това тази неточност не се отразява на законосъобразността на оспорената заповед, тъй като е посочено, че е осъществен специален състав на нелоялна търговска практика (заблуждаваща), а същият се обхваща от общия състав на нелоялна търговска практика, регламентиран в чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, т. е. все става въпрос за нелоялна търговска практика. С оглед важността на регулираните обществени отношения, каквито са правата на потребителите, не следва тази неточност в словесното изписване (при правилно посочване на нормата – чл. 68г, ла. 1 ЗЗП) да рефлектира в степен до незаконосъобразност на заповедта.

Оспореният акт съответства и на целта на закона, а именно да се осигури защита на икономическите права на потребителите при сключването на договори за продажба от разстояние, когато се използват нелоялни търговски практики – арг. чл. 1, ал. 2, т. 3 ЗЗП. В тази връзка чл. 68в ЗЗП императивно забранява използването на нелоялната търговска практика, поради което оспорваната заповед има за цел нейното преустановяване. По този начин се ограничава противоправното поведение и неговите вредни последици, което се постига чрез забраната за използване на нелоялната заблуждаваща търговска практика в бъдеще.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които са за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, който е минималният размер, съответстващ на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Ем Ей Кредит“ ЕООД срещу Заповед № 342 от 28.03.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Ем Ей Кредит“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 100 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: